

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 2026 r.

ZMIENIAJĄCA UCHWAŁĘ W SPRAWIE UTWORZENIA PARKU KRAJOBRAZOWEGO PUSZCZA ZIELONKA

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13) uchwala się, co następuje:

§ 1.

W uchwale Nr XXXVII/729/13 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 30 września 2013 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (Dz. Urz. Woj. Wielk. z 2013 r. poz. 5744), zmienionej uchwałą Nr XXII/597/16 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 września 2016 r. zmieniającą uchwałę w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (Dz. Urz. Woj. Wielk. z 2016 r. poz. 5872), w § 5:

1) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy:

- 1) realizacji zabudowy przewidzianej w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;
- 2) drzew, których obwód pnia mierzony na wysokości 5 cm nie przekracza:
 - a) 80 cm - w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego,
 - b) 65 cm - w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz płatanu klonolistnego,
 - c) 50 cm - w przypadku pozostałych gatunków drzew,- wyłącznie w celu przywrócenia użytkowania rolniczego na gruntach rolnych;
- 3) krzewów w wieku do 20 lat, wyłącznie w celu przywrócenia użytkowania rolniczego na gruntach rolnych;
- 4) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscach, w których istniały w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;
- 5) działań związanych z ochroną przyrody, realizowanych pod nadzorem służb ochrony przyrody.”;

2) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscach, w których istniały w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, z zastrzeżeniem, że najmniejsza odległość nieprzekraczalnej linii zabudowy wyznaczającej maksymalne zbliżenie obiektu budowlanego do linii brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w ust. 1 pkt 7, nie może być mniejsza niż odległość pomiędzy najdalej wysuniętą w stronę linii brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w ust. 1 pkt 7, częścią istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały obiektu budowlanego, a linią brzegów lub zasięgu lustra wody o których mowa w ust. 1 pkt 7.”.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Wielkopolskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Uzasadnienie do uchwały nr

Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

z dnia 2026 r.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 30 września 2013 roku podjął uchwałę Nr XXXVII/729/13 w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka (Dz. Urz. Woj. Wielk. poz. 5744), zmienioną następnie uchwałą Nr XXII/597/16 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 września 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Wielk. z 2016 poz. 5872).

W myśl aktualnie obowiązujących przepisów, tj. zgodnie z art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody - dalej zwanej „uop”, utworzenie parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla niego zakazy, wybrane spośród wymienionych w art. 17 ust. 1 uop, a wynikające z potrzeb ochrony parku. Również w drodze uchwały sejmiku województwa, wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych na obszarach projektowanych do wyłączenia spod ochrony, następuje likwidacja lub zmniejszenie parku krajobrazowego.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego jako organ właściwy do wydawania przepisów wykonawczych dotyczących parku krajobrazowego, działający przy pomocy Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego (dalej „ZPKWW”), podjął działania mające na celu dostosowanie regulacji obowiązujących w związku z istnieniem Parku do aktualnych przepisów wynikających z uop w celu zapewnienia skutecznej jego ochrony. Ze względów praktycznych stosowania prawa, ciężąca na organach administracji publicznej odpowiedzialność za regulacje wynikające z nadanych tym organom upoważnień ustawowych, zobowiązuje je do ciągłego aktualizowania i dostosowywania pozostających w ich kompetencjach legislacyjnych aktów prawa.

W odniesieniu do zakazu określonego w § 5 ust. 1 pkt 3 (tj. zakazu likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych), z uwagi na umożliwienie realizacji wcześniej przyjętej polityki dotyczącej kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (tj. przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały), przyjęto, iż zakaz nie będzie dotyczył realizacji zabudowy przewidzianej w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.

Ponadto uznano, iż przedmiotowy zakaz nie będzie dotyczył drzew, których obwód pnia mierzony na wysokości 5 cm nie przekracza: 80 cm - w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm - w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 50 cm w przypadku pozostałych gatunków drzew, porastających grunty rolne, jeśli ich usuwanie ma na celu przywrócenie użytkowania rolniczego. Przedmiotowy zakaz nie będzie dotyczył także krzewów w wieku do 20 lat porastających grunty rolne, jeśli ich usuwanie ma na celu przywrócenie użytkowania rolniczego. Wprowadzenie powyższego umożliwi kontynuowanie użytkowania rolniczego na istniejących gruntach rolnych bez jednoczesnego negatywnego wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.

Odstępstwo od zakazu likwidowania i niszczenia zadrzewień wprowadzono również w przypadku rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscach, w których istniały w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Powyższe umożliwi realizację przyjętego ładu przestrzennego, a także dalsze zagospodarowywanie terenów istniejącej zabudowy poprzez jej uzupełnienie.

W odniesieniu do zakazu określonego w § 5 ust. 1 pkt 7 (tj. zakazu budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od, linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym – z wyjątkiem obiektów

służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej) doprecyzowano wprowadzone w § 5 ust. 2b pkt 2 odstępstwo i przyjęto, że zakaz nie będzie dotyczył rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscach, w których istniały w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, z zastrzeżeniem, że najmniejsza odległość nieprzekraczalnej linii zabudowy wyznaczającej maksymalne zbliżenie obiektu budowlanego do linii brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 7, nie może być mniejsza niż odległość pomiędzy najdalej wysuniętą w stronę linii brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 7 częścią istniejącego w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały obiektu budowlanego, a linią brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 7.

Stosownie do art. 16 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody projekt przedmiotowej uchwały przekazano Radzie Gminy Czerwonak, Radzie Gminy Kiszkowo, Radzie Miejskiej w Murowanej Goślinie, Radzie Miejskiej Gminy Pobiedziska, Radzie Gminy Skoki oraz Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu w celu jego uzgodnienia.

Wypełniając obowiązek wynikający z ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338 ze zm.), projekt niniejszej uchwały był przedmiotem konsultacji.

Wobec powyższego realizując kompetencje wynikające z art. 16 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu, podjęcie przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego niniejszej uchwały jest uzasadnione.